

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmansdorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatæ Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Secunda. Textus: Dic ut sedeant. &c. Thema: Cupiditas, &
desiderium rerum terrenarum, vinculat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](#)

IN FESTO S. JACOBI
APOSTOLI.

CONCIO SECUNDA.

Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram, al- Textus.
ter ad sinistram in regno tuo. Matth. cap. 20.

Cupiditas, desiderium terrenarum rerum, Thesaurus.
 vinculat, illaqueat, nocet.

 Upiditatem, & affectum profluxis, caducis ac terre- Exordium.
 nis rebus, ut sunt honores, voluptates, dvitiae &c.
 Academicus visco comparat, cum inscriptione: *Ligat,*
 & *vinculat.* Virgula viscata aviculam implicat, li-
 gat, & stringit; sic cupiditates nimiae pro terrenis & transitoriis,
 ligant generosum animum, quo minus virtutibus indulgeat, ne-
 scio quibus sceleribus succumbat. Audiamus Scripturam: *Qui*
volut divites fieri, incident in tentationem, & in laqueum Textus Sacre
Diaboli. I. ad Timo. cap. 6. Radix omnium malorum est cupidi- Scriptura.
tas, quam quidam appetentes erraverunt à fide, & inseruerunt
se doloribus multis: concionatur Paulus cap. eodem: Unde
bella & lites in vobis? nonnè hinc ex concupiscentiis vestris, quaे
militant in membris vestris, prædicit S. Jacobus cap. 4. Multos
perdidit aurum, & argentum, & usque ad cor Regum extendit,
& convertit. Eccles. 11. Audiamus Patres: Semper cupidi sol- ss. Patres.
liciti sunt acquirere non habita, & habita custodire, docet S. Tho-
mas opus. 7. Cui cupiditas dominari dicitur, subjectus malis S. Thomas Aquinas.
omnibus demonstratur, docet S. Gregorius hom. 15. Moralium. S. Gregorius.
 Et iterum lib. 7, ep. c. 16. *Quantò acriore cura inardescit ad in-*

(R) 2 fina,

S. Ambrosius fina, tanto tempore damnabili refrigescit à summis, utraque enim simul & equaliter amari non possunt. Qui moderari nescit cupiditatibus, is quasi equis raptus indomitus, volvitur, laniatur, affligitur, habet Sanctus Ambrosius lib. de vita. Omnia malorum radix est cupiditas: transgressionis mater, magistra nocendi, primipilaria iniquitatis, auriga malitia, sicca virtutum, seditionis origo, forvea scandalorum; tradit Petrus Ravenn. in Serm. Obligata anima, amore terreno, quasi viscum. *S. Augustinus* habet in pennis, volare non potest, inquit S. Augustinus in Phil. 121. Amor enim temporalium, viscus est alarum spiritualium, fatetur Hugo Cardin. in cap. i. Prov. Divitiarum amor infatibilis, longè amplius torquet animam, quam refrigeret usus suus. *S. Bernardus*, quarum acquisitione quidem laboris, possessio timoris, amissio plenus doloris inventur; ita S. Bernardus in quodam Sermone. Quis Chrysostomo pecuniae servit, & presentibus compedibus constringitur, futuris paratur, praedicat S. Chrysostomus hom. 9. super Matth. 13. S. Spiritus implorata gratia, desuper Conceptus audit:

CONCEPTUS I.

Confirmatio. Jeremias prophetat cap. 1. Ab Aquilone pandetur omnia malum. Cur recte ab Aquilone? An non malum venit ab oriente, & occidente, & à meridie? Primum malum ruinæ humanæ generis ab oriente processit, ex oriente, & à meridie detefandus Idololatriæ cultus originem dicit: quomodo ergo ab Aquilone processit omne malum? an fors cupiditas pro terrenis, & cœdulis mundi rebus ab Aquilone provenit? ex que cupiditatis origine & fonte omnia mala mortali generi profluunt? sic assentitur cupiditatum magister Lucifer Isa. 14. Sedebo in lateribus Aquilonis. Et Job 37. habet: Ab Aquilone aurum venit. Si aurum, ergo & auri, & divitiarum cupiditas, & affectus, ex quo omne vitium, perque hoc homini omne malum provenit, adeo ut si alia vitia laquei sunt Dæmonis, quibus mortales involvit, ligat, ac vinculat; cupiditas, inordinatus affectus, pro terrenis ac flu-

ac fluxis divitiis, dignitatibus, & officiis, generale instrumentum est ad omnem miseriam, lapsum, & ruinam, ac finalem interitum homines introducendi. *Ubi aurum placet, ibi & vitium*, inquit Sanctus Gregorius lib. 2. Regum, ep. 216. Verissime S. Jacobus Apostolus c. 1. *Concupiscentia cum conceperit, parit peccatum, peccatum cum consummatum fuerit, generat mortem.*

CONCEPTUS II.

Absoloni Capilli exstiterunt funis, quo in quercu infamis pependit. 2. Regum 18. Cur crines instrumentum interitus fuerunt? Hugo Cardinal. in cap. 5. Ezechielis per crines, ut aliquid superflui in corpore humano, intelligit, bona tempora-
lia, divitias, honores, & dignitates, erga hæc & has inordinatum affectum, & cupiditatem in corde suo fovit Absolon, patet ex lib. 2. Regum cap. 14. *Ponderabat capillos capitis sui ducen-
tis siclis pondere publico.* O cupiditas, & auri famæ! Absolon & capillos pro auro venales exposuit. Cupiditas regnandi proch quanta arsit in corde Absoloni! *Dicebat Absolon, quis
me constituat Iudicem super terram, ut ad me veniant
omnes, qui habent negotium, & justè judicem; sed & cum
accederet ad eum homo, ut salutaret illum, extendebat ma-
num suam, & apprehendens osculabatur eum, faciebatque
hoc omni Israeli venienti ad judicium, ut audirentur à Re-
ge, & sollicitabat corda virorum Israël.* 2. Regum 15. Cu-
piditas hæc, & inordinatus affectus, pro fluxis auri divitiis,
pro dignitate regia, exstiterunt Absoloni fatalis laqueus ad
interitum.

CONCEPTUS III.

Liber Genesis cap. 40. narrat, Pharaonem Regem, Pin-
cernam & pistorem ad vincula, & carceres condemnatæ, ex
(R) 3 vincu-

vinculis & carcere liberatur Pincerna, & in gratiam Regis rediit, infelix Pistor, ad furcam adjudicatus, interiit. Ego enim redditus sum officio meo, & ille suspensus est in cruce. Quæ causa subest, quod Pincerna sit redditus officio suo, Pistor vero suspensus sit? Observat Mansius Tract. 8. disc. 16. n. 8. Pincernam tale exercuisse munus, in quo manus suas minime coinquinaret, siquidem acceptum cyathum disco imponebat, vinumque infusum Regi bibendum porridgebat, quæ omnia sine manuum suarum inquinatione facillimè facere poterat; Pistor econtra farina, quam manibus tractat, eas undique farina conspersas, & infectas retinebat: symbolum hic Pistor eorum hominum est, qui terrenis rebus immersi vivunt, iisque acciunlandis continuò student, divitias & opes, honores & dignitates inordinatè concupiscunt, tales cupidi fatale exitium vix evadent; hue faciunt verba Alberti Magni in Psal. 61. *Habere non damno, sed affectum ponere in illis reprobo, hoc enim est, quod divites reprobos efficit.*

CONCEPTUS IV.

De Pharaone notum est, quod eum Dominus DEUS in rubro mari submerserit, Exodi 14. sic describitur: *Reversaque sunt aquæ, & involvit eum Dominus in mediis fluctibus.* Plura huc considerare veniunt: Primo: Rex Pharao mare, ac manifestum vitæ periculum ingressus est, in hoc mari quasi in carcere DEUS inclusit Pharaonem, fluctibus, quasi vinculis constrinxit, cur haec omnia Regi eveniunt? Adverte: Pharaonem cupiditati suæ, affectui ad res, & thesauros Judæorum nimium indulisse: *Persequar, ait Exodi 15. comprehendam, & dividam spolia:* Pharao nimium anhelans, & cupidus thesauris Judæorum acquirendis; ab hac cupiditate adeo exceccatur, ut mare rubrum, manifestum vitæ periculum ingressus, corpus, & animam ruinæ exposuerit: *Involvit eum in mediis fluctibus:* Involvit: quasi catenis strinxit, carcere captivavit, terrenis nimium inhiantem, ad indicandum: cupiditatem pro terrenis.

renis, animum cupidi, captivare, curis & anxietatibus vinculare; tandem & in mari submersit Pharaonem, cur non igne concremavit blasphemum, cur eum submersit, & quidem in mari? mari quid inquietius, quid salissus? submersit ergo in mari inquieto, & salso cupidum Pharaonem, discamus: cupiditatem inordinatam pro terrenis, & caducis rebus, pro divitiis, & dignitatibus, ut inquietum mare, turbare, inquietare mentem cupidi, indeficientibus curis, & anxietatibus, suspicionibus, timoribus animum cupidi salire. Ita concludit Anonymus: *Cupido pro terrenis est, quæ corrumpit animas, excœcat oculorum pupillas, manus catenis constringit, generosa sibi corda subjugat.*

CONCEPTUS V.

Dum Jacob, inscio Laban, cum omnibus suis reculis charam patriam repetivisset, ecce iratus Laban proficiscentes armata manu insequitur: intrepidus consistit Jacob, Lya minime expavescit, sola Rachel advenientem Patrem extremè timet, ac infirmitatem fingit: *Ne irascatur Dominus meus, quod coram te assurgere nequeo, quoniam juxta consuetudinem fœminarum nunc accidit mihi.* Genes. cap. 31. Cur timet sola Rachel, cur hæc anxiatur, turbatur, & inquietatur? Rachel nimium terrenis inhiabat, pro fluxis, & caducis divitiis anxia, & rea erat, & *Rachel furata est Idola patris sui.* S. Gregorius in Glossam, per Idola, quæ aurea, & argentea fuerunt, cupiditatem pro terrenis intelligit; cupida nimium, & terrenis divitiis addicta Rachel, sola timet, sola tremit, & inquietatur. In exemplum: Cupidi terrenarum, anxi sunt semper, incessanter timent, diu noctuque à curis, & sollicitudinibus perturbantur, temporaliter infelices sunt, & æternum reprobati. Ita concludit Conceptum hunc S. Cyprianus epist. 2. ad Donatum: *Est enim discrimen cum ipsa cupiditate concarnatum, qui cupid, adversarios sustinebit, & pericula subibit. Quibus argenti & auri maximum pondus, bos etiam interdivi.*

divitias suas trepidos cogitationis interna sollicitudo discruciat, ne predo vastet, ne percussor infestet, ne inimica cuiusque locupletioris invidia calumniosis litibus inquietet; non cibus securum somnusque contingit. Suspirat ille in convivio, licet bibat in gemma; & cum epulis marcidum corpus, thorax melior alto sinu considerit, vigilat in pluma, nec intelligit miser speciosa sibi offere supplicia auro se illigatum teneri, & possideri magis, quam possidere divitias, atque opes,

CONCEPTUS VI.

Gedeon jubetur viros suos bellatores ducere ad profluente; hinc frigidam sumant, & bibant; *Duc eos ad aquas, & ibi proba illos &c.* cumque descendisset populus ad aquas, dixi Dominus ad Gedeon, qui manu & lingua lamberint aquas, sicut solent caues lambere, separabis eos seorsim, qui autem carnis genibus biberint, in altera parte erunt; fuit itaque numerus eorum, qui manu ad os projiciente aquas lamberant, trecenti viri, omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum. *Judicium cap. 7.* Ex hoc textu liquet, DE U M illos viros, qui aquas lamberunt, assumpsisse, ac fortem victoriam in manus tradidisse, eos vero, qui in ventrem projecti plenis buccis aquas hauserunt, rejecisse, exoscos habuisse; cur hi rejecti sunt? Lyranus hic per aquas intelligit bona temporalia, opes & divitias, per eos, qui biberunt, manu aquam ad os levantes, vult significari homines, qui de bonis hujus mundi accipiunt, quantum eis sufficit ad necessitatem, & tantum Deus indulget liberaliter. Per illos autem, qui biberant aquas in terram prostrati, fauces planè in profluente immergentes, intelligit Lyranus homines pro terrenis bonis acquirendis, nimium cupidos & intentos, & tales rejicit Deus minus aptos ad regnum cœlorum acquirendum, ad salutem æternam adipiscendam; concludit Conceptum hunc S. Bernardinus hom. 4. serm. 16. part. 1. *In Paradiso ignoratur nomen amatoris mundi, ac divitiarum.*

CON-

CONCEPTUS VII.

Vir Levites à Jebus, seu Jerusalem, perrexit in Gabaa, in Jebus Sol ei splendiderat, in Gabaa lumen totaliter occidit. *Occubuitque eis Sol juxta Gabaa.* Judicum 19. Cur rectè juxta Gabaa Sol occubuit? Lumen occidit? Simon à Cassia lib. 3. cap. 10. docet; Jerusalem seu Jebus idem sonare, quod *Justitiam*, seu *Virtutem*. Gabaa verò doctissimus Naxera hic *cupiditatis emporium* intitulat: Levites, in Jebus, in Justitia, in virtute, & pietate gradiens, Solis lumine fruebatur; in Gabaa deveniens, in cupiditatis emporium, lumine & sole defluitur; documentum: Cupiditatis negotiis impensus, terrenarum rerum affectu submersus, lumen gratiæ divinæ amittit, in tenebris perturbationum vadit, in præcipitum ruit, & in interitum graditur. Eruit sensum hunc Hugo Cardin. *Hic notabile est, quod transeunte Jebus occubuit Sol, sic transamenti pœnitentiam, & appetenti (dignitates & divitias inquam) occumbit Sol Justitiae, quia dum terrena appetuntur, & cupide anhelantur, gratia minuitur, vel penitus amittitur.*

CONCEPTUS VIII.

S. Augustinus in cap. 15. Genesis observat: Deum arboribus non æquè ut aliis plantis benedixisse; cur quæso à benedictione speciali divinæ bonitatis arbores exclusæ sunt? causalem eruit citatus Sanctus: Arbores quot filii, & radicibus, tot quasi manibus & digitis terram amplexantur, ac stringunt, terræ inhærent, ac propterea benedictione DEI carent; Terra sunt omnia terrena, ut opes, divitiae, honores, ac dignitates; Sacra Scriptura hominem arbori comparat, Psal. 1. *Et*

Pars II.

(S)

erit

erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum. Qui nunc homo, omnimodè ut arbor terra inheret, terram amplexatur, ac stringit, cupidissime, cogitationibus, & affectibus terrena appetit, divitiis, opibus, honoribus, servitii importantibus inhiat, & hic benedictione Dei temporaliter, & eternum carebit. Concludit quam aptissime S. Gregorius hom.

15. Moralium: *Cui cupiditas dominari dicitur, subiectus malis omnibus demonstratur.*

Hortor ergò cum Ecclesiastico cap. 18. Post concupiscentias tuas ne eas. Bonorum Authori enim aliter inherere non possumus, nisi cupiditatem à nobis, qua omnium malorum radix est, absindamus, hortatur S. Gregorius in homil. Relinque

ergò, hortor cum Thoma Kempense lib. 3. cap. 32. §. 3.
relinque cupidinem, & invenies requiem.

Amen.



IN FESTO